

В умовах сьогодення слушним залишається твердження Отенка В.І. щодо доцільності «переходу від адаптивного до проактивного стратегічного управління,... від управління обмеженими ресурсами до розвитку та використання внутрішніх і зовнішніх можливостей» [6], що зумовлено прискоренням темпів змін у сучасному світі.

На наше переконання, забезпечити дійсно ефективний трансфер знань у сфері вищої освіти можливо на основі запровадження інтегрованого підходу, який би поєднував кращі риси і практики інших концептуальних положень (підходів).

Література:

1. Захарчин Г.М., Любомудрова Н.П., Панас Я.В. Основні аспекти управління знаннями в сучасних умовах. Підприємництво та інновації. 2020. Вип. 12. С. 108-112.
2. Кучерук Г.Ю., Міщенко М.І., Кужелев М.О. Методологічні основи управління знаннями на підприємстві. Економіка і управління. 2021. №3. С. 21-27.
3. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством в умовах економіки знань та інтелектуалізації менеджменту. Економічний форум. 2016. №1. С. 161-170.
4. Новікова М.М., Боровик М.В. Організація системи управління знаннями. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки. 2014. Вип. 7(3). С. 134-137.
5. Олійник О.О. Аналітика інформаційного забезпечення управління знаннями в Україні. Статистика України. 2019. №1. С. 61-69.
6. Отенко В. Менеджмент знань в системі інноваційного розвитку підприємства. Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. 2015. Вип. 39(2). С. 19-24.
7. Полянська А.С. Роль менеджменту знань у ситуаційному управлінні на підприємстві. Стратегія економічного розвитку України. 2014. №34. С. 157-162.
8. Ус Г.О. Концептуальні основи побудови адаптивних систем управління знаннями ВНЗ. Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. Серія: Економіка і менеджмент. 2013. №2. С. 12-22.
9. Фінагіна О.В., Білан О.В., Матвієнко О.Д. Наукові засади управлінського консультування в системі сучасних знань менеджменту: інтереси бізнесу, галузі, регіонів.
10. Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2016. Вип. 6(1). С. 165-170.

Чабанюк Є.М.

аспірант, спеціальність 073 «Менеджмент»,

В'юник О.В., к.е.н., доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах сучасних реалій цифровізація виступає одним із основоположних чинників забезпечення конкурентних переваг діяльності суб'єктів господарювання, важливим пріоритетом їх стратегічного розвитку, напрямом оптимізації бізнес-процесів. Тенденції впровадження цифрових технологій стрімко прискорюються в усьому світі, актуалізуючи потребу у ґрунтовному переосмисленні підходів до управлінської діяльності.

Науковці слушно відзначають, що на сьогодні за рахунок цифрової трансформації господарюючі суб'єкти віддають перевагу «цифровому мисленню», а все більше продукції, яка пропонується ними на ринку, набуває ознак цифрової. При цьому, якісні параметри

продукції і послуг забезпечуються шляхом «персоналізації, індивідуалізації, удосконаленої функціональності, системної інтеграції транспортної та логістичної активності, актуальних моделей отримання доходу, сучасного дизайну, розробки додатків» [2].

Цифрова трансформація діяльності суб'єктів господарювання передбачає активну інтеграцію новітніх технологій в усі бізнес-процеси. У даному контексті важливими є як застосування прогресивного обладнання і програмних продуктів, так і ґрунтовні зміни самих підходів до організації менеджменту, здійснення комунікативної взаємодії з оточенням [4].

Швиданенко Г.О., Кирилук О.В. наводять низку основних правил становлення цифрових компаній: «створення дієвої моделі взаємовідносин зі споживачами; аналіз діяльності конкурентів; орієнтація на максимально широкий масив інформаційних даних; налагодження стабільних внутрішніх комунікацій» [5].

Тригерами ефективної цифрової трансформації суб'єктів господарювання виступають їх націленість на проактивний пошук інноваційних ідей, швидке реагування на зміни в оточенні у поєднанні із загальною високою готовністю до імплементації досягнень цифровізації [3].

В контексті успішного переходу підприємств на цифровий шлях розвитку актуальними виступають: наявність надійної ІТ-структури, встановлення цифрових пріоритетів та масштабування діяльності, формування цифрової культури, безперервний розвиток цифрових навичок людських ресурсів [2], активне впровадження інновацій (досліджень і розробок), поліпшення клієнтського сервісу, розвиток платформ цифрової взаємодії із партнерами [4], оптимізація інформаційних потоків та підвищення гнучкості логістичних процесів на їх основі [1], активне застосування інформаційних технологій Big Data («прискорення пошуку, збору, аналізу та обробки інформації, збільшення її обсягу та видів, чітке структурування та підготовка для прийняття управлінських рішень») [3], поступове впровадження технологій штучного інтелекту, розвиток інноваційної інфраструктури, залучення інвестицій, забезпечення кібербезпеки та захисту інформації тощо.

Підсумовуючи, зазначимо, що завдяки цифровій трансформації вітчизняні підприємства мають безпрецедентні можливості підвищення результативності й ефективності власної господарської діяльності. Застосування цифрових технологій дозволяє мінімізувати відповідні категорії витрат, зокрема, вартість торговельних операцій, логістичних процесів, витрат на обслуговування клієнтів та виконання багатьох інших функцій і операцій (у виробництві, маркетингу, управлінні кадрами, обліку тощо), а також суттєво економити ресурси часу внаслідок миттєвого інформаційного обміну й прискорення комунікацій. Зробити процес переходу сучасних господарюючих суб'єктів на цифровий шлях функціонування дійсно ефективним можливо на засадах комплексного підходу, під яким розуміємо зосередження зусиль на розвитку техніко-технологічної складової (сучасне обладнання, технологічні рішення і продукти), управлінської складової (трансформація підходів щодо менеджменту усіх процесів), інтелектуально-людської складової (розвиток цифрових навичок, цифрової культури і подолання цифрового розриву).

Література:

1. Воскобоева О.В., Голобородько А.Ю. Класифікація інформаційних логістичних потоків процесно-системного підходу управління підприємством в умовах цифровізації економічних процесів. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2019. №4. С. 47-53.
2. Котельникова Ю.М. Підвищення конкурентоспроможності підприємств в умовах цифровізації. *Innovation and Sustainability*. 2022. Iss. 4. С. 101-108.
3. Проскурніна Н.В. Трансформація бізнес-моделей підприємств роздрібної торгівлі в умовах цифровізації. *Бізнес Інформ*. 2020. №10. С. 384-391.